

Txarango: el somriure i la revolució

El grup del Ripollès prescriu aigua i somnis per canviar les coses. 'Som riu' els tornarà a dur per tot Europa

Els vuit músics de Txarango. Foto: IBAI ACEVEDO.

“Baixeu-lo, copieu-lo, regaleu-lo... feu amb el disc el que vulgueu!”, proposaven Txarango en el seu web quan, tot just fa uns dies, van publicar Som riu. “Aquest projecte l'hem fet junts!”, conclouien. El seu segon treball d'estudi va ser descarregat 35.000 vegades en un dia –amb caiguda inclosa del potent servei d'emmagatzematge d'arxius Mediaspace– i, al cap d'una setmana, malgrat la seva gratuïtat, figurava també en el lloc número 22 del rànquing de discos més venuts de tot l'Estat, al qual hi va entrar amb quasi tanta força com els nous àlbums de George Michael i Kylie Minogue. “Nosaltres fem música i la regalem”, proclama Alguer Miquel, cantant del grup. “I si algú, com ara una discogràfica, s'hi vol sumar,

doncs que s'hi sumi, però les condicions sempre són les nostres.”

Després d'untour de més de dos anys durant el qual Txarango s'han fet un lloc entre els grups del país amb més volada internacional, aquesta banda del que torna a anomenar-se –sobretot a Europa– so Barcelona es disposa a no anar de viatge almenys durant uns mesos i fer sonar la seva música en festes majors i noves cites com el Clownia –un festival de música, teatre i circ a Sant Joan de les Abadesses, municipi d'on Miquel és originari, a principis de maig i amb entrades ja exhaurides– o el Canet Rock. “Les claus per sonar a fora, sobretot, són tenir ganes de moure't i entendre que el territori natural d'un grup pot ser més gran del que se sol pensar”, manifesta Miquel, que certifica l'auge que torna a viure arreu del continent el mestissatge musical fet a Catalunya. “No érem conscients de la força d'aquesta marca, però sovint se'ns presenta així i a Holanda, fins i tot, vam coincidir amb un grup de Dinamarca que feia sonido Barcelona i que ni tan sols havien estat a Barcelona.”

Conscients, per tant, de les particularitats geogràfiques de la seva música, Txarango han fet un disc en el qual s'esforcen per treballar els referents més pròxims. “Buscàvem la mediterraneïtat, però com que som del Ripollès, ens vam adonar que el nostre Mediterrani és precisament on neix: les valls i els rius de la comarca, el Ter i el Freser”, apunta Miquel. “La nostra mediterraneïtat està en la gent al carrer, en les places plenes, en la roba estesa als balcons, en les festes populars amb música del Gato i la Plateria... això és Mediterrani en estat pur”, afegeix. “Hem crescut en pobles petits i ho vivim com un privilegi. Els nostres primers concerts eren els de la festa major. No hem hagut d'anar a l'altra punta del món per recollir segons quines músiques, només ens ha calgut baixar a la plaça”

Amb aquesta declaració de principis –Som riu–, Txarango conjuga actitud positiva amb un cant al poder de l'aigua. “És el mateix principi: motor de canvi i celebració de vida”, afirmen. “En una cançó del disc [Camp de batalla] ja diem que si vols viure el que somies el primer que has de fer és somiar. Aquesta ha estat una de les claus de la història de Txarango: res no tira endavant sense tenir actitud positiva.” Fills del 15-M, les crides a “conquerir el carrer” són comunes a Som riu. “Molts en vam aprendre un niu, a les places”, assegura Miquel. “Vam prendre una consciència política i democràtica superbèstia. Dels indignats se'n va passar pàgina molt ràpidament i sovint se'n parla de manera gratuïta o amb la sensació que no va canviar res. Però les coses es poden canviar, i això és el que prediquem cada cop que pugem a un escenari.”

Considerant-se, encara, “músics de carrer” tot i omplir, com va ser el cas del final de gira de Benvinguts al llarg viatge, espais com el Palau de la Música (“volíem dur el carrer al Palau, treure-li les corbates i el senyorisme”), Txarango van sumant concerts a la seva agenda. A banda del Clownia (3 de maig) i el Canet Rock (5 de juliol), se'ls espera en municipis com Tàrraga, Llagostera, Prats de Lluçanès, Valls, Juneda i Igualada. A l'agost ja tenen assenyalades en vermell dates a França, Bèlgica, Àustria, Alemanya i Suècia. “Una de les raons per les quals fem això és perquè la música ens dugui de viatge. Veure que hi ha països que compten amb nosaltres és al·lucinant. Primer era un somni, ara és una realitat.”.Amb el vell i amb el nou. Catalunya, des d'aquesta temporada, arrenca una recerca decidida a ampliar el ventall d'espectadors per facilitar l'accés a la cultura a tot tipus d'espectadors amb propostes prou fresques

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/729690-txarango-el-somriure-i-la-revolucio.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui